

Hayatta kalma içgüdüsü,
merhametten daha
güçlüdür.

Midwich in Guguk Kuşları

John
Wyndham

Deli

John Wyndham

John Wyndham Parkes Lucas Benyon Harris, 1903'te İngiltere'de doğdu. 1930-39 yılları arasında farklı isimlerle, farklı türlerde hikâyeler yazdı. 1946'da "mantıklı fantezi" adını koyduğu farklı bir biçimi denemeye karar verdi. *Krizalitler* (The Crysalds), *Triffidlerin Günü* (The Day of the Triffids), *Chocky*, *Midwich'in Guguk Kuşları* (The Midwich Cuckoos), *Kraken Uyanıyor* (The Kraken Wakes), *Zamanın Tohumları* (The Seeds of Time), *Likenin Sorunu* (Trouble with Lichen), *Harici Dürtü* (The Outward Urge), *O Kadının Âdetlerini Düşün ve Diğerleri* (Consider Her Ways and Others) ve *Ağ* (Web), yapıtları arasındadır. Kitaplarıyla popüler kültürü de etkilemiş olan Wyndham'ın, *Triffidlerin Günü* ve *Midwich'in Guguk Kuşları* adlı kitapları sinemaya da uyarlanmıştır.

Niran Elçi

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü mezunu olan Niran Elçi, 2001 yılından beri çeviri yapıyor. Bugüne dek yüzden fazla eseri Türkçeleştirdi. Dilimize kazandırdığı yazarlar arasında Terry Pratchett, Doris Lessing, George Saunders, John Wyndham, J.R.R. Tolkien, Robert Jordan, Bram Stoker ve George Orwell gibi isimler bulunan Niran Elçi, *Karaböcü* serisi, *Adamı Zorla Cadı Yaparlar*, *Kurabi'ye Uçan Omlet* gibi çocuk kitaplarının da yazarıdır.

MIDWICH'İN GUGUK KUŞLARI

© 2018 Tudem Yayın Grubu

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 1957, John Wyndham Estate Trust

İlk baskı 1957 yılında, İngiltere’de *The Midwich Cuckoos* adı ile Michael Joseph tarafından yapılmıştır.

Türkçe yayın hakları David Higham Associates Limited ile anlaşmalı olarak AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: John Wyndham

TÜRKÇELEŞTİREN: Niran Elçi

EDİTÖR: Ümit Mutlu

DÜZELTİ: Hilâl Aydın

KAPAK RESMİ VE TASARIMI: Cemil Denizer

GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sanbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Haziran 2019 (2000 adet)

ISBN: 978-605-2349-60-1

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

DELİDOLU, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.’nin tescilli markasıdır.

www.delidolu.com.tr

Midwich'in Guguk Kuşları

John Wyndham

Birinci Kısım

Birinci Bölüm

Midwich'e Giriş Yok

Karımın hayatındaki en mutlu tesadüflerden biri, eylülün yirmi altısında doğmuş bir adamla evli olması. Aksi hâlde, ayın yirmi altısını yirmi yedisine bağlayan gece ikimiz de Midwich'te, evde olurduk ve bunun sonuçlarına katlanmak zorunda kalırdık. Ve bu, esirgendiği için hayatımın sonuna dek minnettar olacağım bir şey.

Neyse ki biz, hem benim doğum günüm olduğu hem de bir önceki gün Amerikalı bir yayıncının sözleşmesini aldığı ve imzaladığım için, yirmi altısı sabahı, küçük bir kutlama yapmak üzere Londra'ya doğru yola çıktık. Çok da hoş bir kutlama oldu. Mutluluk verici birkaç arkadaş ziyareti, Wheeler'ın Yeri'nde ıstakoz ve *Chablis* şarabı, Ustinov'un son oyunu ve hafif bir akşam yemeği. Ardından otele döndük ve Janet, kendine ait olmayan su tesisatlarının onda her zaman uyandırdığı ilgiyle, güzel bir banyonun tadını çıkardı.

Ertesi sabah hiç acele etmeden otelden ayrıldık ve Midwich'e dönüş yoluna koyulduk. Alışveriş yapabileceğimiz evimize en yakın kasaba olan Trayne'e uğrayarak birkaç şey aldık. Sonra yine anayola çıktık, Stouch köyünden geçtik, sağa dönerek anayoldan saptık, ama... hayır. Yolun ortasına

koca bir direk dikilmişti ve direğe de, üzerinde “YOL KAPALI” yazan bir tabela asılmıştı. Yanındaki boşlukta, elini kaldırmış bir polis memuru duruyordu...

Durmak zorunda kaldım. Sürücü kapısına yaklaşan polis memurunun Trayne’den tanıdığım biri olduğunu fark ettim.

“Üzgünüm bayım, ama yol kapalı.”

“Oppley yolundan mı dolanmak zorundayım yani?”

“Maalesef o yol da kapalı bayım.”

“Ama...”

Arkadan bir korna sesi geldi.

“Sola doğru biraz gerileyebilir misiniz bayım?”

Şaşkın şaşkın denileni yaptım ve üç tonluk bir ordu kamyonunun, kenarlarından sarkan haki üniformalı gençlerle birlikte, yanımızdan geçip gitmesine izin verdim.

“Midwich’te devrim falan mı oldu?” diye sordum.

“Manevralar,” dedi adam bana. “Yol geçilmez durumda.”

“*Her iki yol birden de* öyle değildir kuşkusuz? Memur bey, biz Midwich’te oturuyoruz.”

“Biliyorum efendim. Ama şu anda oraya gidiş yolu yok. Yerinizde olsam Trayne’e döner ve yol açılana kadar orada kalırdım. Burada bekleyemezsiniz. Geçmesi gereken araçlar var.”

Janet kendi kapısını açtı ve alışveriş çantasını aldı.

“Ben yürüyerek gideyim. Sen yol açıldığında gelirsin,” dedi bana.

Polis memuru duraksadı. Sonra sesini alçalttı.

“Madem orada yaşıyorsunuz hanımefendi, size söylesem de olur... ama aslında bu bir sır. Oraya gitmeye çalışmanın

faıdası yok hanımefendi, çünkü kimse Midwich'e giremiyor, orası kesin."

Ona bakakaldık.

"Ama neden?" dedi Janet.

"Onlar da bunu anlamaya çalışıyor hanımefendi. Şimdi, Trayne'deki Eagle'a giderseniz, yol açılır açılmaz size haber yollarım."

Janet'le bakiştık.

"Eh," dedi Janet, polis memuruna, "bu çok tuhaf. Ama gidemeyeceğimizden *eminseniz*..."

"Eminim hanımefendi. Zaten emir de aldık. Mümkün olan en kısa zamanda sizi bilgilendiririz."

Yaygara koparacak olsak bile *bu* adama koparmanın anlamı yoktu. Adam yalnızca, elinden geldiğince saygılı bir biçimde işini yapıyordu.

"Pekâlâ," dedim. "Adım Richard Gayford. Göndereceğiniz haber geldiğinde orada olmamam ihtimaline karşı, mesajı benim adıma saklamalarını rica edeceğim Eagle'dan."

Arabaya bindik ve geri geri giderek anayola çıktık. Polis memurunun, Midwich'e giden diğer yolun da kapalı olduğu sözüne güvenerek, geldiğimiz yola döndüm. Stouch köyünü geçince yoldan saptım ve arabayı, bir tarlayı kuşatan çitin kapısına sürdüm.

"Bu işten çok tuhaf kokular geliyor," dedim. "Tarlalardan geçip giderek neler olduğuna bakalım mı?"

"Polisin tavırları da bir garipti. Hadi öyle yapaım," diye onayladı Janet, yolcu kapısını açarak.

İşin tuhafı şuydu ki, Midwich hiçbir olayın yaşanmadığı bir yer olmasıyla ünlüydü.

Janet ve ben oraya taşınalı bir seneyi geçmişti ve birlikte, köyün en öne çıkan özelliğinin bu olduğu sonucuna varmış-tık. Gerçekten. Köyün girişine kırmızı üçgen şeklinde bir uyarı tabelası koysalar ve altına da

MIDWICH RAHATSIZ ETMEYİN

yazsalar hiç uygunsuz kaçmazdı. Dolayısıyla, 26 Eylül'de gerçekleşen o tuhaf olay için binlerce diğer köy arasından neden Midwich'in seçildiği, sonsuza dek sır olarak kalacak.

Hele de buranın bu basit aleladelîği düşünülünce...

Midwich, Trayne'in batı-kuzeybatı yönünde, yaklaşık on üç kilometre uzağında. Trayne'in batısından çıkan anayol, komşu Stouch ve Oppley köylerinden geçiyor; ayrıca her iki köyden de Midwich'e giden arayollar var. Yani Midwich, yolların oluşturduğu bir üçgenin tepe noktasını oluşturuyor, Oppley ile Stouch da tabandaki köşeleri. Midwich'in tek diğer yolu, Chesterton'un eserlerini hatırlatırcasına dolanıp sekiz kilometre boyunca devam ederek beş kilometre kuzeydeki Hickham'a ulaşıyor.

Midwich'in tam ortasında, beş güzel karaağacın ve beyaz çitle çevrili bir havuzun süslediği, üçgen şeklinde köy çayırı var. Savaş anıtı, çayırın kiliseye bakan köşesinde yükseliyor; çayırın kenarlarında ise kilise, papaz evi, han, demirci

dükkânı, postane, Bayan Welt'in dükkânı ve birkaç kulübe dizili. Köy, toplamda altmış kadar kulübe ve küçük konuttan, ayrıca köy evinden, Kyle Malikânesi'nden ve Çiftlik'ten oluşuyor.

Kilise, dimdik yükselen, süslü bir yapı. Batıya bakan kapısı ve çeşmesi, Norman tarzı. Papaz evi George Döneminden, Çiftlik ise Victoria Döneminden kalma ve Kyle Malikânesi de, sonradan pek çok eklemeye yapılmış, Tudor tarzı bir bina. Kulübeler, iki Elizabeth arasında kullanılmış tarzların çoğundan izler taşıyor; ama araştırma amacıyla devraldığı zaman bakanlığın Çiftlik'e eklediği ek hizmet kanatları elbette daha yeni görünüyor.

Midwich'in kurulma sebebi hiçbir zaman ikna edici bir biçimde açıklanamamış. Pazaryeri olacak kadar stratejik bir konumda değil. Yük hayvanlarının geçtiği önemli bir yolda bile değil. Bilinmeyen bir zamanda, öylesine ortaya çıkmış gibi görünüyor. *Domesday*'de¹ adı "mezra" olarak geçiyor ve daha sonra da ancak köy olabilmiş; demiryolu çağı ve araba yolları ve hatta ulaştırma kanalları, burayı hep görmezden gelmiş.

Bilindiği kadarıyla, yeraltında değerli mineraller falan yok. Hiçbir resmî göz burayı havaalanı, bombardıman sahası veya savaş okulu için uygun bir yer olarak görmemiş. Yalnızca bakanlık bir şeyler yapmış ve Çiftlik'in yenilenmesi de köy hayatını pek az etkilemiş. Yani Midwich, binlerce sene boyunca, kırsal bir kimliksizlik içinde, bereketli

1 İngiltere kralı I. William'ın, İngiltere'nin demografik ve ekonomik durumunu öğrenmek için 1086 yılında yazdırdığı anket kitabı. [E.N.]

topraklarının üzerinde uyuklayarak yaşamış... daha doğrusu, yaşıyordu. Ve 26 Eylül gecesine dek, gelecek bin yıl boyunca da bu yaşam tarzını sürdürmemesi için hiçbir sebep yoktu.

Yine de Midwich'in tarihten tamamen yoksun olduğu düşünülmemeli. Bu köyün de tarihe geçmiş anları var. 1931'de mesela, kaynağı belirsiz bir el, ayak ve ağız enfeksiyonu salgınına sahne olmuş. 1916'da, yolundan sapmış bir zeplin, taşıdığı bombayı sürülmemiş bir tarlaya düşürmüştü ama neyse ki bomba patlamamış. Ondan önce, ikinci sınıf bir haydut olan Kara Ned'in, Scythe&Stone Hanı'nın merdiveninde Tatlı Polly Parker tarafından vurulması olayı, manşetlere... eh, en azından, yerel bültenin manşetlerine çıkmış. Ve bu olay, toplumsaldan ziyade kişisel bir intikammış gibi görünse de, 1768'de yazılan halk şarkılarında Polly yine de göklere çıkarılmış.

Bir de elbette, yakındaki St. Accius Manastırı'nın sarsayonel biçimde kapanması ve keşişlerin dağıtılması olayı var. Olayın gerçekleştiği 1493 tarihinden bu yana manastırın neden kapandığı hep tartışılmış ve hâlâ da zaman zaman tartışılıyor.

Tarihe geçmiş diğer olaylar arasında, Cromwell'in² atlarının kilisede barındırılması ve şair William Wordsworth'ün ziyareti var. Wordsworth, manastırın yıkıntılarından o kadar etkilenmiş ki en bilinen methiyelerinden birini yazmış.

2 İngiltere'nin yönetim biçimini monarşiden cumhuriyete çeviren, 1599-1658 yılları arasında yaşamış İngiliz devlet adamı ve asker, Oliver Cromwell. Ölümünden sonra ülke monarşi yönetimine geri dönmüştür. [E.N.]

Fakat bu istisnaların dışında, zaman Midwich'in üzerinden en ufak dalga yaratmadan geçmiş gibi görünüyor.

Köy sakinleri de zaten, evlenmeden önce yaşanan kısa süreli bir "yerinde duramama" dönemindeki gençler dışında belki, böylesini tercih ediyor. Gerçekten de, papaz ile karısı, Kyle Malikânesi'nde yaşayan Zellaby ailesi, doktor, bölge hemşiresi, biz ve elbette araştırmacılar dışında hemen herkes, nesiller boyunca dingin bir süreklilik içinde yaşamışlardır; ki bu artık hak olarak gördükleri bir durumdu.

26 Eylül günü, yaklaşan olaylara dair hiçbir belirti görülmemişti. Belki, bir tek, demircinin karısı Bayan Brant, bir tarlada yatan dokuz saksâğan görünce, daha sonra iddia ettiği gibi hafif bir tedirginlik hissetmişti. Ya da postanede çalışan bekâr Bayan Ogle, önceki gece gördüğü olağanüstü büyük vampir yarasalarla ilgili rüyasından rahatsız olmuş olabilirdi. Eğer öyleyse, ne yazık ki Bayan Brant'ın alametleri ve Bayan Ogle'in rüyaları o kadar sık görülüyordu ki korkutuculuk güçlerini yitirmişlerdi. O pazartesi günü, akşamın geç saatlerine kadar, Midwich'te sıradışı herhangi bir şey olduğuna dair en ufak işaret fark edilmedi. Tıpkı Janet ve ben Londra'ya gitmek üzere yola çıkarken olduğu gibi. Fakat, 27 Eylül Salı günü...

Arabayı kilitledik, çitin üstünden aştık ve tarlayı çeviren çalılardan uzaklaşmamaya çalışarak anızların üzerinde yürümeye başladık. Bu tarlayı geçince anızla kaplı başka bir tarlaya geldik ve sola, yokuş yukarı döndük. Büyük bir tarlaydı, uzak ucunda yüksek bir çalı çit vardı. Soldan

yürüyerek, tırmanabileceğimiz bir kapı bulduk. Çayırı aşarken yükseltinin de zirvesine ulaştık ve Midwich’e tepeden baktık. Ağaçların arasından pek bir şey görünmüyordu aslında; birkaç evden tembel tembel yükselen ince, gri duman ipliklerini ve karaağaçların yanındaki kilise kulesini seçebiliyorduk yalnızca. Bir de, bir sonraki tarlanın ortasında, uyuyormuşçasına yan yatmış dört-beş inek vardı.

Ben aslen köylü değilim, köyde *yaşıyorum* yalnızca; ama zihnimin küçük bir köşesinde, bu gördüğümün çok da akla yatkın olmadığı düşüncesinin uyandığını hatırlıyorum: Yere çöküp geniş getiren inekler? Evet, bu olağandı. Ama yere yatıp *uyuyan* inekler? Eh, hayır. Fakat o sırada bu, bir şeyin tam olarak doğru olmadığı hissini vermesi dışında, hiçbir şey düşündürmedi bana. Yolumuza devam ettik.

İneklerin bulunduğu tarlanın çitini aştık ve yürümeye başladık.

Sol taraftan bize doğru seslenen birini duyduk. Döndüm ve yan tarlanın ortasında, hakilere bürünmüş bir adam gördüm. Adam anlaşılmasa da bir şeyler bağıırıyordu ama sopasını sallama şekli, kesinlikle geri dönmemiz gerektiğini anlatıyordu. Durdum.

“Ah, hadi ama Richard. Adam metrelerce uzakta,” dedi Janet sabırsızlıkla ve önden koşmaya başladı.

Ben hâlâ duraksıyor; şimdi sopasını daha da heyecanlı bir biçimde sallamakta ve hâlâ anlaşılmasa da birlikte daha da yüksek sesle bağırmakta olan adama bakıyordum. Janet’ın peşinden gitmeye karar verdim. Yaklaşık on metre kadar önümdeydi. Fakat tam ben yürümeye başladığımda

Janet sendeledi, hiç ses çıkarmadan yere yıkıldı ve kıpırdamadan yatıp kaldı.

Bense olduğum yerde kalakaldım. İstemsiz bir hareketti. Bileği burkulmuş veya ayağı takılıp düşmüş olsa hemen koşardım. Ama o kadar ani, o kadar eksiksiz bir düşüştü ki, bir anlığına, aptalca, onun vurulduğunu düşündüm.

Duraksamam anlıktı ama. Hemen sonra ilerlemeye devam ettim. Soldaki adamın hâlâ bağırmakta olduğunu belli belirsiz farkındaydım fakat artık ona dikkat etmiyordum. Janet'a doğru koştum...

...ama ona ulaşamadım.

Kendimden geçişim öyle ani oldu ki yere düştüğümü bile fark edemedim.

"Heyecan verici, rahatsız edici ve etkileyici bir üslup..."
Spectator

Midwich'in Guguk Kuşları John Wyndham

Türkçeleştiren:
Niran Elçi

Kendi hâlinde yüzyıllardır uyuklayan önemsiz bir köy olan Midwich, bir gün gerçekten uykuya dalıyor; ani ve derin bir uykuya. Uyandıklarında köy sakinlerinin karşılaştığı manzara, başlangıçta pek de şaşırtıcı gelmiyor, fakat hakikat, zamana direnemiyor: Köydeki tüm doğurgan kadınlar, hamile. Doğan çocuklar ise birbirinden tuhaf, birbirinden ürkütücü, birbirinden yetenekli ve birbirinin neredeyse aynısı! Peki, nereden geliyorlar? Soğuk Savaş'ın ürünü yeni bir tür silah mı onlar? Evrimin ve doğanın insanlara bir oyunu mu? Yoksa daha fenası, dünyadışı canlıların asalak guguk kuşu yumurtaları mı?

John Wyndham'ın iki kez beyazperdeye de uyarlanan kült romanı *Midwich'in Guguk Kuşları*, kendisinden daha üstün bir yaratımla karşılaşan insanın vereceği tepkiyi ve yaşayacağı korkuyu, tedirgin edici bir üslup ve yetkin bir fikir çatışmasıyla irdeliyor.

Deli

delidolu.com.tr

f t @delidolukitap

ISBN 978-605-2349-60-1

